(1593) "वास उपसेवायाम्"

(X-चुरादिः-1885. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः ।

'— गतिसुखसेवनयोः' इति जैन-कातन्त्रौ ।

'अयं कथादावपि इति दैवपुरुषकारयोः' इति माधवः ।

वासकः-सिका, विवासयिषकः-षिका ; वासयिता-त्री, विवासयिषिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककालयतिवत् (185) ऊह्यानि ।

(1593-A) 'बर्ह चर्ह —' इत्यत्र दण्डके 'वाह प्रयत्ने' इति भ्वादौ पठित्वा, 'वाहते वाहति, वाहकः, वाहमानः, वोढा । वाट्, वाहः, वाहनम्, वाहनीयम्, वाहिनी पञ्चनद्याम् सेनायाम्'' इति काशकृत्स्नधातुपाठे दृश्यते ।

(1594) "विचिर् पृथग्भावे"

(VII-रुधादिः-1442. सक. अनि. उभ.)

अयं पाठः सर्वसम्मतः । धातुवृत्तौ तु 'विजिर्—' इति दृश्यते ।

वेचकः-चिका, वेचकः-चिका, विविक्षकः-क्षिका, वेविचकः-चिका ;

वेक्ता-त्री, वेचयिता-त्री, विविक्षिता-त्री, वेविचिता-त्री ;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि प्रातिस्विकरूपाणि विना रौधादिकरिञ्चतिवत् (1404) ज्ञेयानि । क्तप्रत्यये-वित्तम्[A]-क्तः, घञि-[1]विवेकः, घिनुणि-[2]विवेकी,[3] विविचिः इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1595) "विछ गतौ" (VI-तुदादिः-1423. सक. सेट्. पर.)

'णौ विच्छयति भाषार्थे, गतौ विच्छायतीति शे ॥
विच्छेराये शतुर्वा नुं शे स्यादिति तुदादिता ।'
(श्लो. 56-57) इति देवः ।

---

1. निष्ठायामनिट्त्वात् 'चजोः कु घिण्ण्यतोः' (7-3-52) इति कुत्वे रूपमेवम् ।
2. 'संपृचानुरुध...विविच—' (3-2-142) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु घिनुण्प्रत्यये कुत्वे च रूपमेवम् । विवेकी=युक्तायुक्तविशेषज्ञः ।
3. 'किकिनावुत्सर्गश्छन्दसि सदादिभ्यो दर्शनात्' (वा. 3-2-171) इति वचनेन (सदादिभ्योऽपि सूत्रानुपात्तेभ्यः) भाषायां किप्रत्यये, एत्वाभ्यासलोपयोश्च रूपमेवम् ।

A, 'रम्या इति प्राप्तवतीः पताका रागं विविक्ता इति वर्धयन्तीः ।' शि. व. 3-53